

21. sunnuntai helluntaista

Jeesuksen lähettäjä

Joh. 13:16-20

16. Totisesti, totisesti: ei palvelija ole herraansa suurempi eikä lähettäjä lähettäjänsä suurempi.

17. Kun te tämän tiedätte ja myös toimitte sen mukaisesti, te olette autuaat.

18. "Minä en sano tätä teistä kaikista. Tiedän kyllä, ketkä olen valinnut. Tämän kirjoitusten sanan on käytävä toteen: 'Ystäväni, joka söi minun pöydässäni, on kääntynyt minua vastaan.'

19. Minä sanon tämän teille jo nyt, ennen kuin ennustus toteutuu, jotta sen toteutuessa uskoisitte, että minä olen se joka olen.

20. Totisesti, totisesti: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa minut vastaan, ottaa vastaan sen, joka on minut lähettänyt."

16. Totisesti minä sanon teille: palvelija ei ole herraansa suurempi eikä lähettäjä lähettäjänsä suurempi.

17. Jos te tämän tiedätte, te olette autuaat, jos te sen teette.

18. En minä puhu teistä kaikista. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän kirjoituksen on käytävä toteen: Joka syö minun leipääni, on nostonut kanta-päänsä minua vastaan.

19. Minä sanon teille jo nyt ennen sen tapahtumista, jotta te uskoisitte, että minä olen.

20. Totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."

Mitä varten – Ketä varten?

Mikä on Sinun elämäsi tarkoitus? Mitä varten olet ylipäänsä olemassa? Mikä on olemassaolon tarkoitus?

Näitä kysymyksiä lukemattomat nuoret ja vanhat niin täällä Suomessa kuin Japanisakin kyselevät. Hiljattain julkaistun tutkimuksen mukaan 83% japanilaisnuorista ei tiedä olemassaolonsa merkitystä. Jos he kyselevät vastausta vanhemmiltaan tai opettajiltaan, vastaus kuuluu kovin usein: "Älä kysele noin vaikeita, keskity opintoihisi, jotta pärjäisit hyvin elämässäsi!" Mutta nuorten sisikunnassa kytee kapina: "Mitä järkeä on menestyksestä elämässä, jos ei tiedä mitä varten elämänsä elää?"

Muistan pikku tapauksen vuosien takaa Japanista. Oli helteinen kesäpäivä. Aurinko porotti ja varjossa oli ainakin 32 astetta. Kirkon ovelta kaikui lasten huuto: "Opettaja, saisimmeko vähän vettä!" Joukko ekaluokkalaisia ihka uusissa koulupuissaan oli taas ties kuinka monetta kertaa ilmestynyt kirkkomme ovelle. Lapset olivat kävelleet jo puolitoista kilometriä koulusta kotiin päin. Edessä oli vielä kilometri. Heitä janotti. He olivat kerran uskaltaneet pyytämään vettä matkan varrella olevasta kirkosta ja nyt siitä oli jo tullut tapa. Juoksin iloisin mielin keittiöön, täytin lasit vedellä ja vein ne eteiseen. Lapset joivat ja jatkoivat matkaansa. Pysähdyin miettimään Jeesuksen sanaa: "Joka antaa yhdellekin näistä vähimmistä maljallisen raikasta vettä vain siksi, että tämä on opetuslapsi - totisesti: hän ei jää palkkaansa vaille." (Mt. 10:42) Vesihanan aukaiseminen ja veden tarjoaminen on vähäinen teko. Vai onko? Millä tekojen suuruutta ja pienuutta oikein tuleekaan mitata? Näyttävä palvelu, josta saa aplodit ja kunniamerkkejä - eikö se ole suurta? Pieni ja huomaamaton taas mitättömtä? Jeesus ei suostu tähän meidän väärään ajatteluun. Palvelua ei tee suureksi se, MITÄ tehdään, vaan se KENELLE palvelus kohdistetaan. Kättelyssäkään ei ole itsessään mitään erityisen suurta, mutta jokainen muistaa pitkään, jos hän saa tilaisuuden esimerkiksi kätellä presidenttiä. Kristillisen palvelun arvo määräytyy siitä, että se kohdistuu viime kädessä Herraan itseensä.

Tämän päivän tekstissä Jeesus osoittaa, mikä on Hänet kohdanneen ja Hänen seuraansa lähteneen ihmisen tehtävä. Niin pian kun ihminen kohtaa Jeesuksen rakkauten, pääsee Hänen yhteyteensä Golgatan sovintoveressä saadun anteeksiantamuksen kautta, hänen kysymyksensä ei ole enää, MITÄ varten elän, vaan KETÄ varten hän saan elää. Kenelle saan omistaa elämäni, voimani, sydämeni, rakkauteni ja lah-

jani? Millainen oletkaan Sinä Herra, joka olet kuollut puolestani, ottanut minut omaksesi, antanut minulle Pyhässä Hengessä uuden elämän ja iankaikkisen elämän lahjan. Miten Herra voisin palvella Sinua?

Pesemällä opetuslastensa jalat ennen kärsimistään ja paistamalla samoille opetuslapsille kalaa ja tarjoilemalla heille leipää ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus osoitti, että ihmismitoin pieneksi arvioitu palvelu sopi Hänelle. Palvelun arvo määräytyy Herrasta, joka ottaa palvelumme vastaan. Tärkeää ei ole siis, millaiset lahjat sinulla on tai kuinka suuria tekoja saat tehdyksi, vaan se palveletko Herraa vai elätkö vain itsellesi. Onnellinen eli autuas on se, joka palvelee Herraa.

Pyhän Kolminaisuuden rakkaus

Pesemällä opetuslastensa jalat juuri tekstimme edellä, Jeesus ei vain antanut esimerkkiä, vaan osoitti millainen on Pyhä Kolminainen Jumala rakkaudessaan. Rakkauden olemukseenhan kuuluu se, että ihminen asettuu rakkauden kohteen alapuolelle, nostaa, auttaa ja kohottaa toista. Ilman nöyryyttä ei voi esiintyä aitoa rakkautta. Kaikenlaisia palveluja voi kyllä jakaa ylpeälläkin asenteella, mutta rakkaus lähestyy kohdettaan aina alhaalta käsin.

Kun Pyhä Kolminaisuus on rakkaus, se tarkoittaa sitä, että Isä korottaa Poikaa: "Jokaisen nimen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus on Herra!" Poika taas korottaa Isää ja on kaikessa kuuliainen Isälle. Pyhä Henki kirkastaa Jeesusta, ja Jeesus korottaa Pyhää Henkeä: "On parempi, että minä menen pois ja Hän tulee teihin!" Pyhän Kolminaisuuden olemus ilmenee siis dynaamisena rakkautena, jonka olemukseen kuuluu alentuminen, nöyrytyminen ja toisen korottaminen. Ihmiset tavoittelevat kunniaa suuruudella, Jumalan kunnia on tulla pieneksi, astua maan alimpiin paikkoihin asti, ihmisen pienuuteen ja ristin kuolemaan asti. Jumalan olemuksen nöyryys ei kuitenkaan merkitse sitä, että Hän tinkisi vähääkään iankaikkisesta vallastaan. Jeesus on Herra ja sanoo sen, myös omilleen.

Jeesuksen oman, uskovan kristityn tehtävä tässä maailmassa on toimia Jeesuksen lähettiläänä. Jokainen Jumalan lapsi on lähetetty tähän maailmaan toimimaan lähettiläänä. Mutta lähettiläs ei voi toimia oikein, ellei hänen suhteensa lähettäjäänsä ole oikea. Vain nöyryydessä ja riippuvuudessa lähettäjästään ja kuuliaisuudessa lähettäjälleen voi hän suorittaa tehtävänsä Herralleen. Tässä ei kuitenkaan riitä se, että periaatteessa ja teoriassa hyväksymme Jeesuksen herruuden, vaan vasta käytännössä kuuliaisena Herralle, saamme kokea sitä iloa ja onnea, mikä sisältyy siihen, että tietää kaikilla teoillaan ja sanoillaan ja toimenpiteillään olevan suunnattoman merkityksen ja arvon, koska ne on tehty itse Herraa Jeesusta varten ja Hänen edustajanaan.

Lähettilästyö

Lähettilään tehtävä on edustaa Lähettäjäänsä. Mielelläni kutsuisin lähetystyötä hiukan toisella nimellä: lähettilästyö. Suomen suurlähettiläs Tokiossa edustaa Suomen hallitusta, mutta ei samalla tavalla kuin hallituksen ministerit. Näillähän on valtuudet käydä muun muassa neuvotteluja Japanin ulkoministeriön ja muiden viranomaisten kanssa. Lähettilään tehtävä on vain välittää hallituksensa viestejä. Mutta niin tehdessään, hänen sanansa on painoarvoltaan sama kuin Suomen presidentin sana. Lähettiläs ei saa esittää omia ehkä hyvinkin hienoja mielipiteitään. Hänen on pitäydettävä yksinomaan saamaansa viestiin. Hänellä on valtuutus, mutta juuri siksi hänen on pysyttävä tiukasti kiinni edustamansa hallituksen linjauksissa.

Paavali kuvaa uskovan kristityn tehtävää Jeesuksen lähettiläänä seuraavaan tapaan: "Kaikki tämä on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen palveluviran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti

maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." (2. Kor. 5:18-20)

Jeesuksen lähettilään tehtävä on sovituksen palvelusvirka. Hänelle on annettu selkeä sovituksen sanoma eli evankeliumin sana, joka voidaan tiivistää esimerkiksi näin: "Jeesus, Jumalan Poika, on Golgatan ristillä kärsinyt Sinun syntiesi rangaistuksen, kuoli ja haudattiin, mutta nousu ylös haudasta ja elää. Hän on valtuuttanut minut julistamaan sinulle anteeksiantamuksen kaikista synneistäsi, jos tuot ne valoon tunnustamalla ja pyytämällä niitä anteeksi." Katuvalle ja syntinsä tunnustaneelle saa jatkaa: "Nyt ovat syntisi Sinulle annettu anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä!" Tämä vavahtavaisen ja monella tavalla syntisen ja puutteellisen Jeesuksen opetuslapsen suusta tulevat sanat eivät ole hänen omia ajatuksiaan, vaan Jumalan omaa puhetta. Maan päällä näin anteeksi julistetut synnit pyyhitään samalla hetkellä myös täydellisesti pois taivaan kirjoista.

Jeesuksen lähettilään valtuutus on siis todella suuri, jopa niin suuri, että Jeesus tekstimme lopussa toteaa: "Totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."

Vain Herran sana pelastaa

Kun ihminen ottaa vastaan synninpäästön sanan uskovan suusta, hän ottaa vastaan itse Herran Jeesuksen, niin jopa itse Isän Jumalan. Tällaista sanaa jakaessaan Jeesuksen lähettiläs joutuu jatkuvasti kysymään itseltään, vaellanko minä niin kuin korkean kutsumukseni edellyttää. Usein ennen kuin hän uskaltaa julistaa armon ja sovituksen sanaa kanssakulkijoilleen, joutuu itse pyytämään samaa armoa omaan elämänsä. Ennen kaikkea hän joutuu valvomaan sitä, ettei hän vain Jeesusta edustaessaan sorru puhumaan omiaan tai omia ajatuksiaan. Jos hän puhuu omiaan, hänen sanansa eivät vaikuta mitään, pikemminkin ovat haitaksi kuulijoille. Mutta jos hän pitää Herran omiin sanoihin, jotka Raamattu meille lyhentämättöminä välittävät, hän saa joskus ihmetellen nähdä, miten hänen silmiensä edessä joku taakoitettu ihminen pääsee vapaaksi, löytää elämän ja saa jatkaa elämää uutena Jumalan kanssa.

Toisaalta on kuitenkin huomautettava, että Jeesuksen lähettiläs ei ole vastuussa siitä, miten ihmiset ottavat vastaan hänen sanansa. Evankeliumin sana vaikuttaa itsessään joko vastaanottamista tai paatumusta. Sama sovituksen sana synnyttää joissakin uuden elämän, mutta toiset hylkäävät sanan ja jäävät hengellisen kuoleman tilaan.

Kohtalokkain virhe, minkä Jeesuksen lähettiläs voi tehdä – ja siihen sielunvihollinen häntä yrittää jatkuvasti houkutellessa – on se, että hän sulkee suunsa, eikä kerro ollenkaan sitä sovituksen sanaa, jonka Herra on kuitenkin uskonut hänen kerrottavakseen. Mikään muu, ei paraskaan kristillinen palvelu ja lähimmäisrakkaus ei voi auttaa ihmisiä itse Herran Jeesuksen tuntemiseen, kuin evankeliumin sovituksen sana. Siksi hyvä voi helposti tulla tässä parhaan esteeksi. Suurinta rakkautta, mitä uskova kristitty voi osoittaa lähimmäistään kohtaan on se, että hän kertoo tälle evankeliumin sanan. Mikään muu ei voi sitä korvata, sillä vain evankeliumin sana voi pelastaa ihmisen sielun.

Ihmiset pettävät – Herra vastaa sanastaan

Kesken lähettilään tehtävää ja valtuutusta koskevan opetuksensa Jeesus huomauttaa siitä, että opetuslasten keskellä oli petturi, joka oli lähi tuntien aikana kavaltava Hänet. Jeesus kertoi omilleen etukäteen, että he tulisivat kokemaan erään elämänsä syvim-

mistä järkytyksistä, kun Jeesuksen itsensä apostoliksi valitsema Juudas Iskariot nousi Herraansa vastaan ja joutuu kadotetuksi. Opetuslapset eivät tätä ennustusta ymmärtäneet ennen kuin vasta sen toteuduttua. Mutta silloin järkytyksensä keskellä he ymmärsivät, että Jeesuksella oli kaikki valta käsissään silloinkin, kun Hänet petettiin.

Halki vuosisatojen seurakunnan keskeltä on noussut niitä, jotka ovat lopulta pettäneet Mestarinsa. Mutta meillekin Jeesus kertoo, että Hän ei menetä hallintavaltaansa silloin, kun näin tapahtuu. Päinvastoin Hän korostaa, että sitä mukaan kuin Hänen antamansa ennustukset toteutuvat, sitä syvemmin Hänen omansa voivat tuntea, kuka Hän on, eli Hänen jumaluutensa. Vaikka raamatunkäännöksestämme sitä ei huomaa, Jeesus käyttää tässä yhteydessä samaa ilmaisua, jolla Jumala ilmoitti itsensä Moosekselle: "Minä olen". " Minä sanon teille jo nyt ennen sen tapahtumista, jotta te uskoisitte, että *minä olen*." Ilmestyskirja ja monet muut Raamatun kohdat kertovat kristikunnan keskellä tapahtuvasta syvästä luopumuksesta, mutta sen keskellä Herran omat saavat nostaa päänsä. Herra on yhä heidän kanssaan ja heidän tehtävänsä sovituksen lähettiläinä jatkuu. Raamatun profetioiden tarkoituksena ei ole tyydyttää meidän luontaista uteliaisuuttamme tulevaisuuden suhteen. Ei, vaan niiden tarkoitus on viedä meidät näkemään ja uskomaan, millainen Jeesus on maailmamme ja elämämme hallinnassa ja turvaamaan Häneen yhä syvemmin. Hän on Herra, jolla on kaikki valta taivaan ja maan päällä.

Lähetyskäskyssä tämä kaikkivaltias Jeesus lupaa olla joka päivä lähettiläitensä kanssa, niin ilon kuin taistelujenkin päivänä. Siksi lähettilään tehtävää on mahdollista toteuttaa aivan arkisen elämän keskellä täällä Suomessa ja myös kaikkialla maailmassa, mihin Hän lähettiläitään kulloinkin lähettäneekin.

Michikan tie

Lopuksi pieni esimerkki Japanista siitä, miten Jeesuksen lähettilään julistama evankeliumi teki sanan vastaanottajastakin lähettilään.

Oli aurinkoinen sunnuntai aamu marraskuussa 1988. Jumalanpalvelus Ananin seurakunnassa Japanissa oli juuri alkanut, kun nuori sairaanhoitajatar astui kirkon ovesta sisään Raamattu kainalossaan. Hän oli ensimmäistä kertaa elämässään kirkossa. Jumalanpalveluksen päätyttyä hän kertoi tätinsä kehotuksesta jo kolme vuotta luke-neensa Raamattua. Tämä toisella puolella Japania asuva täti oli tullut uskoon ja kastettu. Hänessä tapahtunut muutos ja hänen rakkaudelliset kirjeensä olivat saaneet Michikan kiinnostumaan kristinuskon sanomasta. Mutta mitä enemmän Michika luki Raamattua, sitä tuskallisemmaksi hänen olonsa kävi. Jumalan sanan totuus paljasti hänelle kipeästi, miten hän oli syvästi juuttunut synnin karille. Lopulta hän oli tehnyt rohkeutta vaativan päätöksen lähteä etsimään apua kirkosta. Puhelinluettuolosta hän löysi Ananin luterilaisen kirkon osoitteen ja tuli jumalanpalvelukseen.

Michikalla oli voimakas Jumalan sanan kuulemisen nälkä. Hänen koko olemuksensa huusi apua. "Haluan nähdä Jeesuksen, sen Jeesuksen, joka on muuttanut tätini elämän uudeksi. Miten minäkin pääsisin kohtaamaan Vapahtajan ja saisin sisimpääni rauhan ja vapauden?"

Pari kuukautta hän kävi ankaraa sisäistä taistelua samalla, kun kävi lähes joka päivä opiskelemassa Raamattua. Jouluaattona hän oli jo tehnyt julkisen ratkaisun, kun hän tuli uskoviin joulukuoroon keskelle vilkkainta kauppakatua. Hän halusi samaistua kristittyihin, joilla oli se jokin, joka häneltä yhä puuttui.

Mutta toisaalta hän pysyi edelleen kiinni synnin ja syyllisyyden kahleissa. Eräänä sunnuntai-iltana hän tuli jälleen kerran kirkolle. Ennen kuin ehdimme aloittaa Raamatun tutkimisen, hän painoi päänsä alas ja alkoi itkeä. Sitten hän kertoi elämänsä raskaat painot ja taakat, jotka olivat hänen omalla tunnollaan. Sain julistaa hänelle Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit anteeksi. Koko hänen olemuksensa muuttui. Herran ristin tuskassa hankittu armo vapautti hänet synnin kahleista ja vei hänet rauhan ja ilon valtakuntaan. Kuukautta myöhemmin hänet liitettiin kasteessa Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Ilo Herrassa suorastaan pursui hänen olemuksestaan.

Mutta Michika ei vain saanut nähdä Jeesusta, vaan hänestä tuli myös Herran todistaja. Hänen kotinsa on muuttunut paikaksi, jossa tutkitaan yhdessä Raamattua. Pian hänen uskon tulemisensa jälkeen eräs hänen potilaistaan sairaalassa alkoi kysellä, voisiko hänkin päästä kirkkoon. Pian tämä puolisokea mieskin pääsi sisälle Jumalan valtakuntaan ja kastettiin.

Entä Sinä?

Oletko Sinä jo löytänyt tiesi Jeesuksen luo? Jos olet, niin tehtäväsi tässä maailmassa on toimia Jeesuksen lähettiläänä? Saat ottaa vastaan anteeksiantamuksen sanan omaan elämääsi ja saat jakaa sitä rohkeasti eteenpäin. Herra itse valtuuttaa Sinut omaksi suukseksi, kun rohkaiset toisia ottamaan vastaan sovituksen sanan Golgatan täytetyn uhrin ja ylösnousemuksen voiton tähden. Herra on kanssasi!